

مریخ‌نورد «کنجکاوی» یک کتاب سنگی را در مریخ کشف کرد

مریخ‌نورد «کنجکاوی» هنگام کاوش روی سطح مریخ، یک سنگ را کشف کرده که به یک کتاب شباهت دارد.

مریخ‌نورد «کنجکاوی» هنگام کاوش روی سطح مریخ، یک سنگ را کشف کرده که به یک کتاب شباهت دارد. در مریخ نمی توان یک سنگ به شکل کتاب را از روی جلد آن قضاوت کرد. مریخ‌نورد «کنجکاوی» (Curiosity) ناسا در ۱۵ آوریل از روی چنین سنگی عبور کرد که مصادف با سه هزار و هشتصدمین روز مریخی از ماموریت طولانی مدت آن بود. زمین‌شناسان نیز مانند کتاب دارها باید سرنخ‌های پیرامون خود را با دقت بررسی کنند. مقامات ناسا می‌گویند شکل عجیب سنگ‌های مریخ مانند این نمونه معمولاً به دلیل چکیدن آب در این منطقه در میلیاردها سال پیش است؛ یعنی زمانی که سیاره سرخ بسیار مرطوب تر بود. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: مریخ‌نورد «کنجکاوی» هنگام کاوش روی سطح مریخ، یک سنگ را کشف کرده که به یک کتاب شباهت دارد.

به گزارش اسپیس، در مریخ نمی توان یک سنگ به شکل کتاب را از روی جلد آن قضاوت کرد. مریخ‌نورد «کنجکاوی» (Curiosity) ناسا در ۱۵ آوریل از روی چنین سنگی عبور کرد که مصادف با سه هزار و هشتصدمین روز مریخی از ماموریت طولانی مدت آن بود.

زمین‌شناسان نیز مانند کتاب دارها باید سرنخ‌های پیرامون خود را با دقت بررسی کنند. مقامات ناسا می‌گویند شکل عجیب سنگ‌های مریخ مانند این نمونه معمولاً به دلیل چکیدن آب در این منطقه در میلیاردها سال پیش است؛ یعنی زمانی که سیاره سرخ بسیار مرطوب تر بود.

اکنون، این سیاره بسیار خشک تر شده و میزان وزش باد در آن افزایش یافته است. مقامات «آزمایشگاه پیش رانش جت» (JPL) ناسا که مأموریت کنجکاوی را مدیریت می‌کنند، روز ۱۱ مه در مورد این یافته جدید گفتند: پس از گذشت چندین سال از پرت شدن شن و ماسه توسط باد، سنگ نرم تغییر شکل داده است و فقط مواد سفت تر باقی مانده اند.

گزارش آزمایشگاه پیش رانش جت نشان می‌دهد مریخ‌نورد کنجکاوی از اوت ۲۰۱۲ در حال کاوش در «دهانه گیل» (Gale Crater) مریخ بوده و نتایج کلیدی را در مقالات علمی پیرامون کشف آب مایع پایدار در مریخ باستان، شواهد بالقوه حیات باستانی در مواد آلی و بررسی تشعشعات روی سطح مریخ به همراه داشته است.

ماموریت جانشین، مریخ‌نورد «استقامت» (Perseverance) است که در «دهانه جیزرو» (Jezero Crater) کار می‌کند و لوله‌های حاوی نمونه‌ها را برای آوردن به زمین در آینده ذخیره می‌کند. انتظار می‌رود که تلاش برای آوردن نمونه‌ها به زمین، در اواخر دهه ۲۰۲۰ با پرتاب مجموعه‌ای از فضاپیماهای ارتباطی و چند بالگرد کوچک افزایش یابد.

منبع: ایسنا